

TURGUT REİS KÜLLİYESİ

Turgut Reis Camii'nin kitâbesi ve içinden bir görünüş

alan pencere bitişikteki Mehmed Paşa Türbesi'ne bağlanan bir kapı durumundadır. Yapının içerisinde on adet kabir vardır. Kubbeyi taşıyan kemerler yuvarlaktır. **Mehmed Paşa Türbesi.** Turgut Reis Türbesi'nin doğusunda yapıya bitişik olup kubbeli ve kareye yakın plandadır. Güney yönünde çarpık bir bölümlü mekânı genişlemiştir. İçinde on beş adet mezar vardır. Kuzey yönünde yer alan avlu kapısı üzerinde 1057 (1647) tarihli mermer kitâbe görülür; Mehmed Paşa'nın kabri de aynı tarihi taşır. **Ahmed Paşa Türbesi.** Caminin kuzey duvarına bitişik inşa edilen türbe kare planlı ve tek kubbeli bir yapıdır. İçinde dört kabir ve köşelere konulmuş iki adet şahide mevcuttur. Ahmed Paşa'nın kabir taşı kitâbesizdir. Caminin kuzeyinden bir kapı ile ulaşılan türbeden kuzey yönündeki küçük hazîreye geçilmektedir. **Sakal-ı Şerif Odası.** Caminin kuzeyinde camiye ve Ahmed Paşa Türbesi'ne bitişik konumda kare planlı, kubbeli bir mekândır; camiye bir kapı ile bağlanmaktadır.

Hamam. XVI. yüzyıla tarihlenen hamam Trablusgarp'ın ilk hamamıdır ve günümüzde de hizmet vermektedir. Hamam es-Sûr Vakfı'ndan olup klasik üslûpta yapılmıştır. Üstü tonozlu dikkörtgen bir mekândan sonra kubbeli ve kare planlı soyunma- lığa, tonoz örtülü dikkörtgen planlı bir ılık- lıktan kubbeli sıcaklık kısmına geçilir. Si-

caklıkta beş halvet hücresi vardır. Hamamın soğukluk kısmının ortasındaki fiski- yeli havuzun fiskiye kısmının kaba çiçek süslemeleri Lâle Devri üslûbunu andırmak- tadır. Turgut Reis Külliyesi'nde yapılar her ne kadar birçok özellikleriyle yerel unsur- lar taşısa da plan ve kitle yönünden Os- manlı mimarisinin genel özelliklerine sa- hiptir.

BİBLİYOGRAFYA :

Jamil M. Abun-Nasr, *A History of the Maghrib in the Islamic Period*, Cambridge 1987, s. 191; A. Petersen, *Dictionary of Islamic Architecture*, London 1999, s. 286; J. Azema, *Libya Handbook*, Bath 2000, s. 72-74; A. Ham, *Libya*, London 2002, s. 33; B. L. McLaren, *Architecture and Tourism in Italian Colonial Libya: An Ambivalent Modernism*, Seattle 2006, s. 255; R. B. St. John, *Historical Dictionary of Libya*, Lanham 2006, s. 255; Saeid Ali Buhlaia, *Historical Background of Libyan Mosque Architecture: Assessment and Criticism of Mosques in Ajdabiya City* (yüksek lisans tezi, 2006), Orta Doğu Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, s. 15, 53-58; N. Jorga, *Osmanlı İmparatorluğu Tarihi* (trc. Nilüfer Epçeli), İstanbul 2009, III, 101; G. E. Woodberry, "Tripoli", *Scribner's Magazine*, LV/5, New York 1914, s. 565; Ali Saim Ülgen, "Trablusgarp'ta Turgut Reis Mimari Manzumesi", *VD*, V (1962), s. 87-113.

İBRAHİM YILDIRIM

TURGUTLULAR

**Karamanoğulları'na bağlı
bir Türkmen oymağı
ve bu oymağın başında bulunan
ailenin adı.**

Genellikle İçel ve Karaman bölgesinde yaşayan oymağın Tatar veya Kıpçak asıllı olduğu yolundaki bilgiler doğru değildir. Karamanlı tarihçisi Şikârî, Turgutlular'ın, adını aldığı Turgut Bey'i Oğuz veya Türkmen askerinin kumandanı diye tanıtır. Aynı eserde Karamanlı hânedanının ilk mensupları Oğuz beyleri şeklinde anıldığı gibi Oğuz Han'ın torunları olarak da zikredilir. Osmanlı tarihçilerinden Neşrî de 789'da (1387) Konya önlerinde yapılan savaşı anlatırken Turgutlu ve Bayburtlular'ı Tatarlar'dan ayırır ve onlarla Varsaklar'ı Türk adı altında ifade eder. Timurlu tarihçisi Yezdî, Turgutlular'ı Türkmen (Camâat-i Türkmanân-ı Durgut) şeklinde tanımlar. Şikârî, Turgut Bey'in adını Bayburt Bey ile birlikte Karaman hânedanının tarih sahnesine çıktığı zamandan itibaren zikreder. Hatta Karamanoğlu Mehmed Bey'in fethettiği Ankara-Konya arasındaki geniş bozkırı ikiye bölüp yarısını Turgut, yarısını da Bayburt beylere verdiği söylenir. Bununla beraber her iki bey de Alâeddin Bey zama-

nına (1361-1398) kadar hayatta gösterilir. Adı geçen kaynakta tarih zikredilmediği için Turgut ve Bayburt beylerin hangi zamanda yaşadıkları tam olarak tesbit edilememektedir. *Didiği Sultan Menâkıbnâmesi*'ne göre Turgut ve Bayburt beyler kardeş olup Ahmed Yesevî neslinden Horasanlı Didiği Sultan bu iki beyi Horasan'dan Rum'a (Anadolu) göndermiştir. Alâeddin Bey devrinden itibaren de Turgutoğlu ve Bayburtoğlu adları geçmeye başlar.

1386'da Konya önlerinde Karamanlılar ile Osmanlılar arasında yapılan ilk savaşta Turgutlular, Karaman ordusunun sol kolunda yer aldı. Şikârî'ye göre savaşta Turgutlular'ın başında Ali Bey bulunuyordu. Bu sırada Turgutlular'dan kalabalık bir topluluk Akşehir yöresinde oturmaktaydı. Reisleri Hızır ve İbrâhim beylerin idaresinde olan Turgutlular, Timur'a baş eğmeyerek bir dağa sığındırlarsa da üzerlerine gönderilen kuvvetler tarafından mağlûp edildiler; malları yağmalandı, kadın ve çocuklarından birçoğu esir alındı. Timur'un Anadolu'nun orta bölgesinde yaşayan Kara Tatarlar'ın önemli bir bölümünü Türkistan'a götürmesi üzerine boş kalan geniş sahalara yerleşen Türkmenler arasında Turgutlular da vardı. Bunlardan yeni obalar ovaya indiler ve Akşehir'in doğusundaki bozkır kesimini yurt edindiler. Karamanoğlu II. Mehmed ve II. İbrâhim beyler zamanında Turgutlular'dan Pîr Hüseyin Bey ile oğlu Ahmed Bey ve Hasan Bey'in adlarına rastlanır. Pîr Hüseyin Bey yaptırdığı eserlerle tanınmış olup İbrâhim Bey devrinde beylerbeyi ve Karaman ordusunun başkumandanıydı. Türbe kitâbesinde (ö. 1432'den sonra) babasının Emîr Şah Bey, dedesinin Turgut Bey olduğu bildirilir.

II. Murad'ın "Düzmece" denilen amcası Mustafa ile uğraştığı sırada Hamîd-ili valisi bulunan kardeşi Küçük Mustafa da lalası Şarabdâr İlyas Bey'in teşvikiyle isyan edince (826/1423) Bursa üzerine yürüyen Küçük Mustafa'nın ordusunda Turgutlular da yer aldı. 846'da (1442) Osmanlılar Macarlar'la savaş halindeyken İbrâhim Bey, damadı Turgutoğlu Hasan Bey kumandasında önemli bir Karaman ordusunu yağma için Osmanlı ülkesine gönderdi. Karaman kuvvetleri Bolvadin, Beypazarı, Seyyid Gazi yörelerinde geniş ölçüde talan ve tahriplerde bulundu. Bunu haber alan II. Murad'ın karşı harekâtı ve Karaman bölgesini tahrip etmesi üzerine İbrâhim Bey, Taş-ili'ne kaçtı ve oradan elçi göndererek barış istedi. Karaman elçisi II. Murad'a İb-

rahim Bey'in Turgutoğulları'nın teşviklerine kapıldığını söylemişti. Yapılan anlaşma gereği İbrahim Bey, Osmanlı ordusuna yardımcı kuvvetler gönderdi. II. Koso-va Savaşı sırasında yolladığı Akçaylıoğlu kumandasındaki askerî birliklerin önemli bir kısmı Turgutlular'dan meydana geliyordu. Hatta bunlar kılık kıyafetlerinin düzensizliği, perişan görünüşleri dolayısıyla alay konusu olmuşlardı.

Fâtih Sultan Mehmed'in Karaman ülkesine yönelik askerî harekâtı sırasında Turgutlular'ın yurtları da tahrip edildi (872/1468); beyleri Tarsus'a kaçtı. Bu zatın Ömer Bey olması muhtemeldir. Karamanoğlu Kasım Bey'in beylerbeyi durumundaki Ömer Bey, Osmanlılar'a karşı çetin bir mukavemet gösterdi. 875'te (1471) vefatı üzerine yeri Adaloğulları'ndan Paşa Bey'e verildi. Karaman ilinin fethedilmesiyle Akkoyunlular'a sığınan Kasım Bey, Fâtih Sultan Mehmed'in ölümünden sonra Bayezid ile Cem Sultan arasında saltanat mücadelesinin çıkmasını fırsat bilerek İç İl'e geldi; buradaki Turgut, Varsak ve diğer oymaklar tarafından sevinçle karşılandı. Kasım Bey, II. Bayezid ile anlaşarak İç İl'de beylik yaptı. 888'de (1483) ölümünün ardından anesi Karaman hânedanından olan Turgutoğlu Mahmud Bey'in aynı mevkiye geçirilmesi II. Bayezid'den rica edildiye de padişah bunu kabul etmedi. Mahmud Bey, Osmanlı-Memlûk savaşı esnasında Memlûkler'i tuttuğundan üzerine kuvvet gönderilince (1487) Turgutoğlu ailesi mensupları ile birlikte Halep'e kaçtı. 906 (1500) yılında bir tahrir görevlisi Karaman ilindeki timarları bir misli arttırdınca Osmanlılar'dan yüz çeviren Karaman sipahileriyle Turgut ve Varsak oymakları İran'da bulunan Karamanoğlu Mustafa'yı çağırıp hükümdar ilân ettiler. Fakat ertesi yıl Sadrazam Mesih Paşa kalabalık bir askerle Karaman iline gelip Mustafa'yı Memlûkler'e sığınmaya mecbur bıraktı.

Turgutlular, Karaman ilinin Osmanlılar'ın eline geçmesine rağmen siyasi bir kuvvet olarak varlıklarını sürdürdüler. II. Bayezid'in oğullarının babalarının tahtını ele geçirmek için giriştikleri mücadele esnasında Turgutlular, Karaman ilindeki diğer oymak beyleri gibi (Yapaoğlu, Gebelioğlu, Tatar beylerinden Ali Bey ve diğerleri) Şehzade Ahmed'in en güvendiği taraftarları arasında yer aldı. Bu tarihte Turgutlular'ın en büyük beyleri Mûsâ, Mahmud ve Mehmed beylerdi. Kanûnî Sultan Süleyman'ın oğullarından Şehzade Bayezid babasından sonra hükümdar olabilmek için 1559'da isyan

hareketine giriştiğinde ordusunda Turgutlular da vardı. Muhtemelen bunların başında Turgut oğlu Pîr Hüseyin Bey bulunuyordu. Şehzade Bayezid başarı gösteremeyerek 12.000 kişilik ordusuyla İran'a kaçtı. 976'da (1568-69) Turgutlu Pîr Hüseyin Bey'in oğlunun adı Ilgın kazasında on beş bezirgânın öldürülmesi, mallarının gasbedilmesiyle ilgili bir hükümde geçer.

Safevî Devleti'nin kuruluşu ve gelişmesine dair müellifi meçhul bir kaynaktan 906'da (1500-1501) Erzincan'da Safevî şeyhi İsmâil'in huzuruna gelenler arasında Karamanlı müridlerin de bulunduğu bildirilmektedir. İsmâil, şah olduktan sonra 918'de (1512) Turgutoğulları'ndan Mûsâ Bey'e gönderdiği Türkçe bir mektupta Karamanlı Ahmed Ağa'nın isteğiyle hareket olunmasını ve onunla söz birliği edilerek vuku bulan hadiselerin bildirilmesini yazmıştı. Şah İsmâil'in ölümünden beş yıl sonra (935/1528-29) Tahmasb'in emîrleri arasında Turgutoğlu Hasan Sultan'ın adına rastlanır. Hasan Sultan, Tahmasb'in Horasan seferine katıldı. Hasan Sultan'dan başka yine aynı aileden Kasım Ali Bey de adı geçen hükümdarın hizmetinde bulunuyordu. Şehzade Bayezid'in emîrlerinden Pîr Hüseyin Bey şehzadeyle İran'a gitti ve orada kaldı. Safevî hizmetinde bunlardan başka Turgutlu beylerine rastlanmaz.

Turgutlular'ın İç İl'deki eski yurtları kaynaklarda Turgut ili adıyla anılır. XVI. yüzyılda Taşlık Silifke'de Turudlu adlı oymak yaşamaktaydı. Bu adın Turgutlu'nun "g" harfinin düşmesiyle aldığı şekil olduğundan şüphe yoktur. Böylece Turudlular, Turgutlular'ın İç İl'de kalmış bir kolu, onların oturdukları yer de Turgut-ili olabilir. Turgutlular'ın ova bölgesindeki yurtları da Turgut adını taşır. Bu yörenin Akşehir gölünün kuzeyinden başlayıp Lârende'nin (Karaman) batısındaki şimdi Kâzımkarabekir denilen (Kasaba / Gaferiyat / Mahmudlar) kasabaya ve yöreye kadar uzandığı görülür. Turgut'un idarî merkezi de Akşehir gölünün doğusunda aynı adı taşıyan köydür. Bayburt ise II. Bayezid ve Yavuz Sultan Selim devirlerinde Turgut'a bağlı bir nahiye idi. Kanûnî Sultan Süleyman döneminde burası bir kaza haline getirildi. Bayburt'un Ereğli'nin güneyinde ve Karaman'ın doğusundaki topraklardan meydana geldiği anlaşılmaktadır. XVI. yüzyılda Turgut'ta yaşayan Atçeken oymakları şunlardır: Çepni, Alayuntlu, Yamanlu, Erdoğdu (Erdoğdu Bey Turgutlu'dan), Varsaklar, Pîrî Bey nökerleri, Mahmudlar, Toy Dünderlu vb. Turgut ilinde timar sistemine

bağlı oymaklar da vardı. Bunların başında büyük Yapalu oymağı geliyordu. Yavuz Sultan Selim devrinde Turgut'un hâne nüfusunun 2888, vergi nüfusunun 4462 kişi olduğu tesbit edilmektedir. 1000 (1591-92) yılında Turgut kazasında oymak, köy, mahalle ve ekinliğin sayısı elli dört olup 78.000 akçe at vergisi ödenmekteydi.

Turgutoğulları Konya bölgesinde sosyal eserler meydana getirmişlerdir. Bilhassa Turgut Bey'in torunu ve Emîr Şah Bey'in oğlu Pîr Hüseyin Bey çok eser yaptırmıştır. Konya'nın Sarayönü kazasında bir cami (810/1407-1408), Ilgın'da bir cami (826/1423), Konya'da Kalenderler için zâviye (832/1429), yine aynı şehirde kendisi için bir türbe (835/1431) inşa ettirmiştir. Bunlardan başka Konya'da dârülhuffâz, mes-cid ve mektep yaptırdığı, Ilgın'a bağlı Mah-mudhisar köyündeki Didiği Sultan Zâviyesi'ne gelir tahsis ettiği bilinmektedir. Yine Turgutoğulları'ndan Ömer Bey'in Kadınhanı'nda bir zâviyesi vardı.

BİBLİYOGRAFYA :

Aşıkpaşazâde, *Târih* (Atsız), s. 160, 183, 186, 215, 216; Neşrî, *Cihannümâ* (Unat), I, 218, 222, 318; II, 568, 642, 660, 782; İbn Kemal, *Tevârih-i Âl-i Osmân*, VII, 275, 303, 307; a.e., Millet Ktp., Ali Emîri, nr. 32, VIII, vr. 23^b, 24^a, 40^{a-b}, 49^b; Hoca Sâdeddin, *Tâcü't-tevârih*, İstanbul 1279-80, I, 315, 370, 511; II, 16, 41, 53-54, 56-57; Şikârî, *Karaman Oğulları Tarihi*, s. 42; Feridun Nâfiz Uzluk, *Fatih Devrinde Karaman Eyâleti Vakıfları Fihristi*, Ankara 1958, s. 20, 21, 23; Faruk Sümer, *Safevî Devletinin Kuruluşu ve Gelişmesinde Anadolu Türklerinin Rolü*, Ankara 1992, s. 51-52; a.mlf., "Turgut Oğulları", *İA*, XII/2, s. 120-122; Zeki Oral, "Turgut Oğulları, Eserleri-Vakfi-yeleri", *VD*, III (1956), s. 32-64.

FARUK SÜMER

TURHAN, Mümtaz

(1908-1969)

Son dönem Türk fikir adamı
ve sosyal bilimci.

Erzurum'da doğdu. Sekiz yaşında iken ailesi Rus işgali yüzünden Kayseri'ye göç etti. İlk ve ortaokulu Kayseri'de, lise öğrenimini Bursa'da başlayıp Ankara'da tamamladıktan sonra İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Felsefe Bölümü'ne girdi. Maarif Vekâleti'nin açtığı imtihanı kazanarak 1928'de psikoloji öğrenimi için Almanya'ya gitti; Berlin ve Frankfurt üniversitelerini bitirdi. 1935 yılı sonunda Türkiye'ye döndü ve Edebiyat Fakültesi Deney-sel Psikoloji Kürsüsü'nde doktor asistanı olarak göreve başladı. Yüz ifadelerinin yorumlanmasına ilişkin deneysel araştırma-